

Uitspraak CBE-EUR op het beroep van de heer .....

Procedure

Bij brief van 27 december 2012 heeft de heer .....(hierna: appellant) beroep ingesteld bij het CBE (hierna: het college) tegen het besluit van de examencommissie Erasmus School of Economics (hierna: verweerder) van 13 december 2012, waarbij het verzoek van appellant om toelating tot de masteropleiding Economics and Business is afgewezen. Bij brief van 2 januari 2013 heeft appellant tevens verzocht om een voorlopige voorziening. Verweerder heeft bij brief van 7 januari 2013 een verweerschrift ingediend.

Het beroep en het verzoek zijn behandeld door het college in zijn openbare zitting van 21 januari 2013. Appellant is ter zitting verschenen, vergezeld van zijn vader. Verweerder werd vertegenwoordigd door zijn secretaris .....

Voorgeschiedenis, bestreden besluit

Appellant diende op 14 september 2012 beroep in tegen het besluit van verweerder van 21 augustus 2012 om appellant niet toe te laten tot de masteropleiding Economics and Business. Het college verklaarde het beroep van appellant op 5 november 2012 gegrond (cbe zaaknummer 12.145). Het college vernietigde het bestreden besluit en droeg verweerder op een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de overwegingen van het college.

Verweerder heeft op 13 december 2012 een nieuw besluit genomen. Verweerder heeft het verzoek van appellant om toelating tot de masteropleiding wederom afgewezen. Tegen dit besluit heeft appellant op 27 december 2012 beroep ingesteld bij het college.

Beroep

Appellant is van mening dat hij zonder meer recht heeft op toelating tot de masteropleiding. Appellant geeft aan dat hij in oktober 2012 nagenoeg klaar was met zijn bacheloropleiding. Hij heeft op 14 november 2012 zijn bachelordiploma behaald. Volgens zeggen van appellant liep zijn studie aanvankelijk grote vertraging op vanwege ADD, welke diagnose in 2012 werd gesteld, waarna behandeling volgde. Zijn studie is in de tweede helft van 2012 in een versnelling gekomen, aldus appellant. Hij vindt dat de hardheidsclausule op hem van toepassing is. Hij beroept zich in dit verband op het gelijkheidsbeginsel. Appellant stelt dat bij andere universiteiten al gauw met succes een beroep op de hardheidsclausule kan worden gedaan bij stoornissen als ADD. Appellant betoogt dat andere universiteiten wel rekening houden met ADD. Voorts wijst appellant op de parlementaire behandeling van het voorstel tot wijziging van de WHW in verband met het aanscherpen van de toelatingsvereisten voor aansluitende masteropleidingen in het wetenschappelijk onderwijs, meer in het bijzonder op de motie van de Tweede Kamerleden De Rouwe/Lucas. Appellant meent dat hij op grond van de wetwijziging recht heeft op toelating tot de masterstudie.

Appellant merkt tot slot op dat zijn aanvraag voor toelating ook gezien kan worden als een verzoek om een tweede instroommoment. Naar zijn mening zou de masteropleiding van ESE meerdere instroommomenten moeten hebben.

Verweer

Verweerder heeft eerder vastgesteld dat appellant per september 2012 nog een minor van 12 studiepunten had openstaan. Appellant heeft eerder aangegeven dat hij vanaf september 2012 een minor was gaan volgen. Deze minor viel samen met blok 1 van het masterprogramma, eveneens met een omvang van 12 studiepunten. Daarmee zou appellant volgens verweerder een onstudeerbaar masterprogramma gaan beginnen. Verweerder betoogde eerder dat de kans op het met succes volgen en afronden van 24 studiepunten in een onderwijsperiode met een normale omvang van 12 studiepunten zeer gering was. Het gevolg zou volgens verweerder zijn dat er een aanzienlijke vertraging in de master zou optreden.

Verweerder betoogt verder dat door het bestuur van de Erasmus School of Economics (ESE) één instroommoment is vastgesteld, en dat is 1 september. Universiteiten zijn niet verplicht om meerdere instroommomenten voor haar masteropleidingen in te stellen. Verweerder wijst op een brief van de minister van OC&W aan de Tweede Kamer van 29 juni 2009 waarin de minister de instellingen vraagt om 'waar mogelijk' met meerdere instroommomenten te werken. Voor sommige masteropleidingen is dit echter evident onmogelijk, zo voegde de minister daaraan toe. De decaan van ESE heeft voor alle masteropleidingen één instroommoment bepaald. Ook toelating tot de masteropleiding met terugwerkende kracht per 1 september is voor appellant niet meer mogelijk, zegt verweerder. Appellant heeft de drie mastervakken van blok 1 gemist, waarvan met name de inhoud van de vakken Applied Econometrics en Advanced Economics of Taxation zeer belangrijk zijn voor een goed begrip van het vervolg van het masterprogramma, aldus verweerder. Verweerder wijst erop dat het onderhavige masterprogramma uitdrukkelijk een bepaalde inhoudelijke opbouw kent, waardoor een tweede instroommoment ook niet aan de orde is.

Verweerder geeft aan begrip te hebben voor de persoonlijke omstandigheden van appellant. Na indiening van het verweerschrift van 3 oktober 2012 in de eerdere beroepszaak van appellant ontving verweerder op 12 oktober de rapportage van de behandelend psycholoog. Verweerder ziet ook dat appellant in het afgelopen jaar vooruitgang heeft geboekt, maar daarbij is evenwel gebleken dat appellant vanwege zijn persoonlijke omstandigheden een duidelijke studiestructuur nodig heeft. Verweerder stelt vast dat instroom in de master op dit moment voor studenten in het algemeen een onstudeerbaar masterprogramma zou opleveren. Voor appellant komt daar nog bij, aldus verweerder, dat hij vanwege persoonlijke omstandigheden meer structuur nodig heeft dan de gemiddelde student.

Verweerder adviseert appellant om de komende maanden te besteden aan het volgen van keuzevakken uit de bachelor die een goede aanvulling op de major vormen en die mogelijk voorbereiden op het masterprogramma dat appellant per september 2013 kan gaan volgen.

Overwegingen van het college

Ingevolge artikel 7.30a WHW is het hebben van een bachelordiploma voorwaarde voor het mogen beginnen aan een aansluitende masteropleiding. Per september 2012 had appellant nog een onderdeel van zijn bacheloropleiding openstaan (de minor, 12 studiepunten), waardoor hij per 1 september 2012 niet voldeed aan de formele toelatingseisen voor de aansluitende master. Op 14 november 2012 behaalde appellant zijn bachelordiploma. In augustus 2012 verzocht appellant verweerder om met de master te mogen starten, welk verzoek tot tweemaal toe is afgewezen door verweerder, laatstelijk bij het bestreden besluit van 13 december 2012.

Verweerder is in het bestreden besluit alsook in het verweerschrift van 7 januari 2013 ingegaan op - de beoordeling van - de persoonlijke omstandigheden van appellant in relatie tot zijn dispensatieverzoek. Appellant betoogt dat de hardheidsclausule op hem van toepassing is. Het college volgt appellant daarin niet. Niet gesteld kan worden naar het oordeel van het college dat de weigering van verweerder appellant toe te laten tot de masteropleiding in de individuele omstandigheden van dit geval leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard in de zin van artikel 7.30a, eerste lid slot WHW. Naar het oordeel van het college is er geen sprake van onredelijkheid aan de zijde van verweerder nu vaststaat dat appellant per 1 september 2012 nog 12 studiepunten tekort kwam voor afronding van zijn bacheloropleiding.

Naar het oordeel van het college heeft appellant ook verder geen gegronde redenen aangevoerd waarom voor hem een uitzondering zou behoren te worden gemaakt op de regels voor toelating tot een masteropleiding van de ESE. Het door appellant gedane beroep op het gelijkheidsbeginsel wordt op geen enkele wijze nader onderbouwd - zo dat al mogelijk zou zijn geweest- en kan alleen daarom al niet slagen. Het beroep van appellant op de door de Tweede Kamer aangenomen motie van zijn leden De Rouwe/Lucas baat appellant evenmin. In het onderhavige artikel 7.30a van de WHW is voor de instellingen geen verplichting neergelegd die zou nopen tot het invoeren van meerdere instroommomenten in de master per collegejaar.

Het college is van oordeel dat niet gesteld kan worden dat verweerder met zijn besluit heeft gehandeld in strijd met het recht.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Voorlopige voorziening

Gelet op bovenstaande overwegingen is het treffen van een voorlopige voorziening niet aan de orde en kan verder onbesproken blijven.

Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.

